

තේසවලාමේ නීතිය

තේසවලාමේ නීතියේ අදාලත්වය

- තේසවලාමේ යන්නෙහි අර්ථය නම් වාරිතූ යන්නයි. තේසවලාමේ නීතිය, රෝම ලන්දේසි නීතිය, ඉංග්‍රීසි නීතියට අමතරව මෙරට භාවිතා වන එක් පුද්ගල නීතියකි.
- ඒ අනුව මෙය යාපන පළාතේ ප්‍රාදේශීය වාරිතුවල ඒකරාශී වීමකි. අතීතයේ යාපනය පළාත යනුවෙන් හැඳින්වූයේ උතුරු පළාතයි. වර්තමානයේදී යාපනය යනු උතුරු පළාතේ එක් දිස්ත්‍රික්කයකි.
- 1706 දී ක්ලාක් අයිසාක් විසින් ලේඛනගත කරන ලද තේසවලාමේ සංග්‍රහය රටේ බලපවත්වන බව 1806 අංක 18 දරණ රෙගුලාසිය මගින් විධානය කරන ලදී.

1806 අංක 18 දරණ තේසවලාමේ සංග්‍රහයේ :

2 වගන්තිය - මලබාර් වැසියන් අතර වූ සියලු ගැටළු වාරිතුවලට අනුව විසඳිය යුතු බව

4 වගන්තිය - උරුමය හා අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධ සියලු ගැටළු සිරිත් විරිත්වලට අනුව විසඳිය යුතු බව දක්වයි.

- තේසවලාමේ සංග්‍රහයට අනුව තේසවලාමේ නීතිය යාපන පළාතේ වාසය කරන මලබාර්වරුන්ට අදාල වන බව දක්වයි.
- එලෙසම ඔවුන්ගේ දේපළ දිවයිනේ කුමන ප්‍රදේශයක පිහිටියද එම දේපළ සම්බන්ධයෙන් දී ද යෙදෙන්නේ තේසවලාමේ නීතියයි.

1911 අංක 01 යාපනය වෛවාහක හා උරුම ආඥාපනතේ 1947 අංක 56 දරණ සංශෝධනයට අනුව එහි 3 වගන්තිය මෙසේ සඳහන් කරයි.

- ◆ තේසවලාමේ නීතියෙන් පාලනය වන ස්ත්‍රීයක් තේසවලාමේ නීතියට යටත් නොවන පුරුෂයෙකු හා විවාහ වුවහොත් විවාහය පවතින තුරු ඇය තේසවලාමේ නීතියට යටත් නොවේ.
- ◆ තේසවලාමේ නීතියට යටත් නොවන ස්ත්‍රීයක් තේසවලාමේ නීතියෙන් පාලනය වන පුරුෂයෙකු හා විවාහ වුවහොත් විවාහය පවතින තුරාවට ඇය තේසවලාමේ නීතියට යටත් වේ.

අදාල නඩු තීන්දු

Fernando Vs. Protector (12NLR309)

පුත්තලමේ ඉපිද හලාවත පදිංචි කාන්තාවක් සිටි අතර ඇය කිසිදින යාපනයට ගොස් නැත. ඇයගේ ස්වාමිපුරුෂයා තේසවලාමේ නීතියට යටත් බවටද පැහැදිලි සාක්ෂි නොවීය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කියා සිටියේ ඇයව යාපනය පළාතේ මලබාර් වැසියකු ලෙස හැඳින්විය නොහැකි බවයි. ඇය තේසවලාමේ නීතියට යටත් නොවුවත් ඇය තේසවලාමේ නීතියට යටත් වූ පුද්ගලයෙකු සමඟ විවාහ වුවාය. නමුත් සාක්ෂි වලින් එය පෙන්නුම් කළේ නැත. ඒ අනුව අධිකරණය තීරණය කළේ ඇය තේසවලාමේ නීතියට යටත් නොවන බවයි.

Velupillai Vs. Sivagamipillai (13NLR74)

යාපනයේ උව්ච අයෙක් මඩකලපුව වෙත ගොස් වසර 35 ක් එහි පදිංචිව සිටි අතර ඔහු එහි දේපළ අත්පත් කර ගත්තේය. ඔහු යාපනයේ විවාහ වී යාපනය අතහැර මඩකලපුවේ පදිංචි වූ නමුත් වරින් වර යාපනයට පැමිණියේය.

විවාහ දේපල තේසවලාමේ හෝ රෝමානු ලන්දේසි නීතිය මගින් පාලනය කරනවාද යන්න ගැටලුසහගත විය.
මෙහිදී සැමියා සහ බිරිඳ යන දෙදෙනාම යාපනය පළාතේ මලබාර් වැසියන් බව අධිකරණය තීන්දු කරන ලදී.

Manikkavasagar Vs Kandasamy (1986 2SLR8)

මෙහිදී *Sarvanantha* අගවිනිසුරුවරයා පහත පරිදි ප්‍රකාශ කළේය: -

- ◆ යාපනයෙහි ස්ථිර පදිංචිය පෙන්වීම අවශ්‍ය නොවේ.
- ◆ වාසස්ථානය වෙනස් කිරීම සඳහා ප්‍රබල සාක්ෂි අවශ්‍ය වේ.
- ◆ පැරණි වාසස්ථානය අතහැර දැමීමේ පැහැදිලි අභිප්‍රායක් තිබිය යුතුය.

Spencer Vs Rajaratnam (16NLR332)

මෙම නඩුවේදී නාගනාදන් නැමැත්තෙකු යාපනයේ වාසය කළ උව්ච දෙමාපියන්ගේ පුතෙක් විය. සිය බිලිදු වියේදී යාපනය අතහැර ගිය නාගනාදන් ජීවත් වූයේ හා මියගියේ කොළඹය. ඔහු කොළඹ ජීවත් වූ උව්ච කාන්තාවක් සමඟ විවාහ වී කොළඹ ජීවත් විය. ඔහු යාපනයට ගොස් තිබුණේ හතර වතාවක් පමණි. ඔහු අන්තිම කැමති පත්‍රයක් නොතබා මියගිය විට ඔහු පාලනය වූයේ තේසවලාමේ නීතියෙන් ද එසේ නැත්නම් සාමාන්‍ය නීතියෙන් ද යන්න තීරණය කිරීමට අධිකරණයට සිදුවිය. යාපනයේ උව්චයෙකුගෙන් උපත ලැබීම හා පැවතෙන්නෙකු වීම යම් පුද්ගලයෙක් තේසවලාමේ නීතියෙන් පාලනය වීම ඔප්පු කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් නොවන බව අධිකරණය තීරණය කළේ ය.

Chetty Vs Chetty (37NLR253)

මෙම නඩුවේදී වන්නි චෙට්ටිවරු වෙනස් ජාතියක් බැවින් තේසවලාමේ නීතිය අදාල වන්නේ යාපනය පළාතේ වැසියන්ට පමණක් බවට තර්කයක් ඉදිරිපත් වුවද අධිකරණය මෙහිදී තීරණය කළේ මලබාර් යන්නෙහි අර්ථය උව්ච යන්න වන බැවින්ද ඔහු උතුරු පළාතේ වාසය අත්පත් කරගෙන තිබූ බැවින් ඔහුට තේසවලාමේ නීතිය අදාල වන බවයි.

Tharmalingam Chetty Vs. Arunasalem Chetty

මෙම නඩුවේදී දකුණු ඉන්දියාවේ රාමනඩ් ප්‍රදේශයෙන් පැමිණ යාපනයේ පදිංචි පුද්ගලයෙකුගේ පුත්‍රයෙකු යාපනයේ පදිංචිව සිටීම මත ඔහුට තේසවලාමේ නීතිය අදාල වන්නේද නොවන්නේද යන්න ගැටලු සහගත විය. තේසවලාමේ නීතිය අදාල වන්නේ යාපනය පළාතේ වැසියන්ට පමණක් බවට තර්කයක් ඉදිරිපත් වුවද අධිකරණය මෙහිදී තීරණය කළේ මලබාර් යන්නෙහි අර්ථය උව්ච යන්න වන බැවින්ද අදාල පුද්ගලයාගේ පුත්‍රයා උතුරු පළාතේ වාසය අත්පත් කරගෙන තිබූ බැවින්ද ඔහුට තේසවලාමේ නීතිය අදාල වන බවයි.

Savundaranayagam Vs Savundaranayagam (37NLR253)

මෙම නඩුවේ සිද්ධිමය කරුණු අනුව සෞන්දර්‍යයාගම් තැනැත්තා යාපනයේ උපත ලැබීය. ඔහුගේ පියා යාපනයේ ජීවත් වූ කොළඹ වෙට්ටි පුද්ගලයෙකි. නමුත් නීතිඥයකු වූ සෞන්දර්‍යාගම් දකුණු ඉන්දියාවේ සිය වෘත්තීයේ නිරත විය. සෞන්දර්‍යාගම් උතුරු පළාතේ වැසියකු බව ඔප්පු කළ හැකි සාක්ෂි ප්‍රමාණවත් ලෙස නොතිබූ හෙයින් ඔහු, තේසවලාමේ නීතියෙන් පාලනය නොවන බව අධිකරණය තීරණය කරන ලදී.

SIVAGNANALINGAM Vs SUNTHERALINGAM (1988(I SLR 86)

මෙම නඩුවේදී මියගිය වයස අවුරුදු පහක් හතරක් වයසැති නාගලිංගම් සුන්දරලිංගම් නැමැත්තා දුටුබ දෙමාපිය යුවලකට දාව මලයාවේ උපත ලබා 1974 අගෝස්තු 27 වන දින කොළඹදී මිය ගියේය. ඔහු පළමු කාර්යාලයේ මරණයෙන් පසු නැවත විවාහ වූ අතර පළමු කාර්යාලයෙන් අන්තිම කැමති පත්‍රයෙන් තමන්ට හිමිවූ දේපලක් ජීවිත භූක්තිය තමා වෙත තබාගෙන සිය ලේලියකට තෘග්ග කරන ලදී. ඔහු දෙවන විවාහයත් සමඟ කොළඹ ජීවත් වුවද යාපනය සමඟ නිරන්තර සබඳතා පවත්වා ගන්නා ලදී. නඩුවේ සිද්ධි අනුව සුන්දරලිංගම් නම් මියගිය පුද්ගලයාගේ යාපනයේ වාසිකත්වය අත්හැරීමේ චේතනාව තහවුරු නොවන බැවින් ඔහුට තේසවලාමේ නීතිය අදාළ වන බව තීරණය විය.

මෙහිදී *Sarvanantha* අගවිනිසුරු ප්‍රකාශ කරනු ලැබුවේ:

- ◆ තේසවලාමේ නීතිය යනු පුද්ගලික නීතියක් වන අතර එය ඔවුන් ශ්‍රී ලංකාවේ කොතැනක සිටියත් ඔවුන්ගේ දේපලවලට අදාළ වන බවයි.
- ◆ තේසවලාමේ නීතිය අදාළ නොවීමට නම් යමෙකු යාපනයට ආපසු යාමේ අතිප්‍රාය අත්හැර ඇති බවට සාක්ෂි පෙන්විය යුතුය.

Nagaratnam v. Suppiah

ඉන්දියානු දුටුබ ජාතිකයෙකු වන ඔහු යාපනයෙහි ස්ථිර පදිංචිය මගින් උතුරු පළාතේ පදිංචිකරුවෙකු බව තහවුරු කර ඇති අතර ඔහු තේසවලාමේ නීතියට යටත් විය. මේ අනුව, තේසවලාමේ නීතියට යටත් වීමට නම් ඔහු උතුරු පළාතේ දෙමළ වැසියෙකු බව තහවුරු කළ යුතුය.

Marisal Vs Savari (1SCC9)

මන්නාරම දිස්ත්‍රික්කයේ වෙසෙන දෙමළ ජනතාවට තේසවලාමේ නීතිය අදාළ වේ.

Wellapulla Vs Sittambalam (1872 Ram Rep. 114)

ත්‍රිකුණාමලය සහ මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයේ දෙමළ ජනතාවට තේසවලාමේ නීතිය අදාළ නොවේ.

තේසවලාමේ නීතිය යටතේ විවාහය

මෙම නීතිය යටතේ වලංගු විවාහයක් ඇතිවිය හැකි ක්‍රම කීපයකි. ඒවා නම්,

- ලියාපදිංචියෙන්
- වාරිතූ ඉටු කිරීමෙන්
- සහවාසයෙන් සහ ප්‍රසිද්ධියෙන් ඇතිවන විවාහ වේ.

ඒ අනුව වාරිතූ ඉටු කිරීම මගින්ද වලංගු විවාහයක් ඇතිවේ.

තේසවලාමේ යටතේ සිදුකරන විවාහයකදී නෛතික අණ පනත්

- ◆ 1911 අංක 01 දරණ යාපනය වෛවාහක හා උරුම ආඥා පනත
- ◆ 1907 අංක 19 දරණ සාමාන්‍ය විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ ආඥා පනත

තේසවලාමේ නීතිය යටතේ විවාහය සඳහා අවශ්‍ය උපචාර

- දෙපාර්ශවයේ කැමැත්ත
- දෙමව්පිය කැමැත්ත
- විවාහ විය හැකි අවම වයස සපුරාලීම
- තහනම් ඥාති සබඳතා නොතිබීම
- පූර්ව විවාහයක් නොපැවතීම

දෙපාර්ශවයේ කැමැත්ත

වංචාව බල කිරීම හෝ බිය ගැන්වීම මගින් සිදුකරන විවාහය බල රහිතය. නමුත් පසුකාලීනව ස්වේච්ඡාවෙන් එක්ව වාසය කිරීම මත එම විවාහයට වලංගුභාවයක් අත්කරදෙනු ලබයි

දෙමව්පිය කැමැත්ත

පෙර පැවති නෛතික තත්වය අනුව එක පාර්ශවයක වයස අවුරුදු 18 ට වඩා අඩු නම්

- පියාගේ කැමැත්ත අවශ්‍ය වේ.
- එසේ ලබා ගැනීමට නොහැකිවිට මවගේ කැමැත්ත අවශ්‍ය වේ
- එසේත් නොමැති නම් පියා පත් කල භාරකරුවෙකුගේ කැමැත්ත අවශ්‍ය වේ
- එසේ නොවුවහොත්, දිසා අධිකරණයටද එය ලබා දිය හැකිය

- වර්තමානයේ අවුරුදු 18 ට අඩු පාර්ශවයන් අතර තේසවලාමේ නීතිය යටතේ විවාහවීම වලංගු නොවේ.
- වයෝ පූර්ණත්ව ආඥා පනත අනුව වර්තමානයේ ගැහැණු පිරිමි දෙපාර්ශවයේම වයෝ පූර්ණත්ව වයස අවුරුදු 18 කි.(1989 අංක 17 දරණ පනත මගින් සංශෝධනය කරන ලදී)

1995 අංක 18 දරණ සාමාන්‍ය විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ සංශෝධන පනතින් කල සංශෝධනයට පෙර පුරුෂයෙකුට වයස 16 න් ද කාන්තාවකට වයස 12 න් ද විවාහ විය හැකිව තිබුණි.

තහනම් ඥාති සබඳතා නොතිබීම

- ◆ 1907 අංක 19 දරණ සාමාන්‍ය විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ ආඥා පනතේ 16 වන වගන්තියේ මේ බව දක්වා ඇත.

පූර්ව විවාහයක් නොපැවතීම

- ◆ 1907 අංක 19 දරණ සාමාන්‍ය විවාහ ලියාපදිංචි කිරීමේ ආඥා පනතේ 18 වන වගන්තියේ මේ බව දක්වා ඇත.

Gunaratnam Vs AG (2002 2 SLR302)

මෙම නඩුවේදී දෙමාපියන්ගේ කැමැත්ත ලැබී තිබුණද වයස අවුරුදු 14 ක ගැහැණු ළමයෙකු හා 18 හැවිරිදි පිරිමි ළමයෙකු අතර විවාහය වලංගු නොමැති බව තීරණය විය.

Selvaratnam Vs Anandvelu (42NLR487)

මෙම නඩුවේදී හින්දු චාරිත්‍ර විදි අනුගමනය කරමින් චාරිත්‍රානුකූල විවාහයක් සිදු වුවද විවාහයට පියාගේ කැමැත්ත නොලැබීම යන කාරණය මත මෙම විවාහය ශුන්‍ය හා බලරහිත වලංගු නොවන විවාහයක් බව අධිකරණය තීරණය කරන ලදී.

Ratnamma Vs Rasiah(48NLR475)

මෙහිදී ඩයස් විනිසුරු ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ විවාහයට පියාගේ කැමැත්ත නොලැබීම යන සාධකය මත හින්දු චාරිත්‍රානුකූල විවාහයක් අවලංගු නොවන බවයි. මෙම නඩුවේ සිද්ධියේදී රත්තරං විවාහ තැරලක් බැඳීම වෙනුවට එය සංකේතවත් කරමින් කහ කැබැල්ලක් මනාලියගේ ගෙලේ බැඳීම සිදුකර තිබුණි. ඒ අනුව වඩා වැදගත් වන්නේ ක්‍රියාවට වඩා චේතනාව බව පැවසූ අධිකරණය වලංගු චාරිත්‍රානුකූල විවාහයක් ඇති වූ බව සලකන ලදී.

තේසවලාමේ නීතිය යටතේ දරුවකු කුලවද්දා ගැනීම

- ◆ බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් පනවන ලද 1856 අංක 5 දරණ පනතින් සංශෝධිත 1806 අංක 18 දරණ නීති රෙගුලාසියේ 2 වන පරිච්ඡේදයේ තේසවලාමේ නීතිය යටතේ කුලවද්දා ගැනීම පිළිබඳ විධිවිධාන දක්වා ඇත.
- ◆ දරුවකු කුලවද්දවා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන කාලත්‍රයන් ඒ සඳහා තමන්ගේ සොහොයුරු සොහොයුරියන්ගේ කැමැත්ත ලබා ගත යුතුය.
- ◆ නැතහොත් තමන් මියගිය විට තම දේපල උරුම වීමට හිමිකම ඇති ළමා ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ කැමැත්ත ලබා ගත යුතුය.

අදාල චාරිත්‍ර

- ❖ දරුවා හදාවඩා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන අය මුලින් පුවක් තම ශ්‍රෝතීන් වෙත පිළිගන්නවයි.
- ❖ පසුව කහ වතුර භාජනයක් පැමිණි අය වෙත පිළිගන්වනු ලබයි. එම භාජනයට ඇඟිල්ලක් දැමීමෙන් දරුවා හදාවඩා ගැනීම පිළිබඳව තම කැමැත්ත පළ කෙරේ.

- ❖ පසුව එම දරුවා හදාවඩා ගන්න දෙමාපියන් එය පානය කරයි. මෙම අවස්ථාවේදී සාක්ෂි දැරීම සඳහා යම් පිරිසකගේ පැමිණීම අනිවාර්ය වේ. (කරණවෘතියා සහ රෙදි සෝදන්නා)
- ❖ තේසවලාමේ නීතියට අනුව තම සහෝදර සහෝදරියන්ගේ දරුවන් හදාවඩා ගැනීම කළ හැකිය.
- ❖ ඔවුන් ඊට එකඟ නොවේ නම් පිටස්තර අයෙකුගේ දරුවකු හදා ගැනීම කළ හැකිය.
- ❖ කුලවද්දා ගැනීමට එම අයදුම්කාර යුවලගේ සහෝදරාදීන් අකමැති නම්, එම යුවල එම දරුවාව මුදලිවරු වෙත ගෙන යා යුතුය. එහිදී කහ වතුර පානය කිරීම අනවශ්‍ය වේ. නමුත් මුදලිවරු ඉදිරියේ දිවුරුම් දීමට නම් ඊට මහේස්ත්‍රාත් නියෝගයක් තිබිය යුතුය.
- ❖ සමහර ඥාතීන් එකඟ වූ විට හා සමහර ඥාතීන් එකඟ නොවූ විට දරුවකු හදා ගැනීමට හැකි වුවත් හදාගන්නා දෙමාපියන් මියගිය විටදී කැමැත්ත පළ කරනු ලැබූ ඥාතීන්ගේ දේපල කොටස් පමණක් දරුවාට ලැබේ.
- ❖ පිරිමි දරුවකු හා ගැහැණු දරුවකු කුලවද්දා ගෙන ඇති අවස්ථාවක ඔවුන් අතර ලේ නෂකමක් නොපවතී නම් ඔවුන් එකිනෙකා හා විවාහ වීමේ හැකියාවක් පවතී.
- ❖ හදාගත් යුවලගේ දරුවකු සමග ද ලේ නෂකමක් නොපවතී නම් හදාගත් දරුවා හා විවාහ වීමට හැකියාවක් ඇත.
- ❖ පෘතුග්‍රීසි සමයේදී යම් පුද්ගලයෙකුට තම ඥාතී පුත්‍රයකු හෝ දියණියක පමණක් හදාවඩා ගැනීමට හැකියාව තිබුණි. නමුත් පිටස්තරයකු කුලවද්දා ගැනීමේ හැකියාවක් නොතිබුණි.
- ❖ වර්තමානයේ දරුවන් හදාවඩා ගැනීම පිළිබඳ තේසවලාමේ ප්‍රතිපාදන අභාවයට ගොස් ඇත.
- ❖ 1941 කුලවද්දා ගැනීමේ ආඥා පනතේ 16 වන වගන්තිය අනුව තේසවලාමේ නීතියට අමතරව කුලවද්දා ගැනීමේ ආඥා පනත අනුව ද කුලවද්දා ගැනීමේ නියෝගයක් සිදුකල හැක.

හර්ෂිණී රත්නායක
දෙවන වසර
ශ්‍රී ලංකා නීති විද්‍යාලය